

други срѣдства, идатъ да гонятъ цѣль една и съща съ нашата.

Слѣдъ като потегли трена отъ София, веднага се дадоха разпореждания отъ ржковидителитѣ на екскурзията да се подчиняватъ всички участвуващи на отреденитѣ въ всѣки вагонъ за пазене реда и дисциплината лица.

Дѣйствително, приятно бѣ човѣку да гледа, че поне сега, при този случай, при пѣрвата задгранична екскурзия на висококолски съборъ, юнацитѣ рѣшаватъ, да се подчиняватъ на своитѣ избраници за пазене редъ и дисциплина.

При пѣне на разни сръбски, хърватски и бѣлгарски пѣсни, ние пристигнахме неусѣтно на гара Царибродъ. На гарата имаше много народъ, който посрѣщна и послѣ изпрати юнацитѣ съ „ура“ и хвърляне на цвѣтя. Тренътъ спрѣ и всички отидоха въ бюфета да си накупятъ разни нѣща за ядене. При голѣмъ натискъ и на бърза ржка можахме да си вземемъ по нѣщичко, макаръ и по-скѣпо, отколкото въ гостилница „Сахаръ“ въ Виена. Нѣмаше какво да се прави. Гладътъ трѣбваше да се оталожи, а за жаждата неможеше да става дума, понеже въ чашитѣ по 20 драма бира наливаха, а останалото бѣ пѣна за 20 ст. Пустнахме и по нѣколко пощенски картички и ето че се даде сигналъ за качване. Тренътъ потегли за Сърбия, изпроводенъ пакъ съ „ура“ отъ испращачитѣ.

Въ трена ни се съобщи, че сръбскитѣ юнаци отъ дружеството „Душанъ Силний“ устройвали специаленъ тренъ отъ Бѣлградъ за Загребъ, за да отпѣтуватъ заедно. При това тѣ се биле разпоредили щото при прѣминаването ни прѣзъ Сърбия, тѣхнитѣ юнаци, които ще участвуватъ въ Загребъ